Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

12. juli 2012 *

»Landbrug — eksportrestitutioner — fejlagtig angivelse af eksportøren i udførselsangivelsen — national lovgivning, som underlægger retten til eksportrestitution et krav om indførelse af ansøgeren som eksportør i udførselsangivelsen — berigtigelse af udførselsangivelsen efter varernes frigivelse«

I de forenede sager C-608/10, C-10/11 og C-23/11,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) ved afgørelser af 9. november 2010, indgået til Domstolen henholdsvis den 24. december 2010 samt den 10. og 17. januar 2011, i sagerne

Südzucker AG (sag C-608/10),

WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH (sag C-10/11),

Fleischkontor Moksel GmbH (sag C-23/11)

mod

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Tizzano, og dommerne M. Safjan, E. Levits, J.-J. Kasel og M. Berger (refererende dommer),

generaladvokat: J. Mazák

justitssekretær: fuldmægtig C. Strömholm,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 2. februar 2012,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Südzucker AG og WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH ved Rechtsanwälte L. Harings og K. Steinke

— Fleischkontor Moksel GmbH ved Rechtsanwalt S. Schubert

— Hauptzollamt Hamburg-Jonas ved T. Peters, som befuldmægtiget

* Processprog: tysk.

— Europa-Kommissionen ved B. Schima, B. Burggraaf og G. von Rintelen, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningerne om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1, herefter »toldkodeksen«) og Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 102, s. 11), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 90/2001 af 17. januar 2001 (EFT L 14, s. 22, herefter »forordning nr. 800/1999«).

2 Anmodningerne er indgivet under sager mellem Südzucker AG (herefter »Südzucker«), WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH (herefter »WEGO«) og Fleischkontor Moksel GmbH (herefter »Moksel«), selskaber etableret i Tyskland, på den ene side og Hauptzollamt Hamburg-Jonas på den anden side vedrørende krav om tilbagebetaling af eksportrestitution.

Retsforskrifter

EU-retten

3 Artikel 2, stk. 1, litra i), i forordning nr. 800/1999 definerer »eksportør« i forordningens forstand på følgende måde:

»I denne forordning forstås ved:

[...]

i) »eksportør«: den fysiske eller juridiske person, der har ret til restitutionen. Hvis der skal eller kan anvendes en eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen, har ihændehaveren eller den, der har fået overdraget licensen, ret til restitutionen. Eksportøren i toldmæssig betydning kan være en anden end eksportøren i denne forordnings betydning [...]

[...]«

4 Forordningens artikel 5 indeholder følgende præcisering:

»1. Ved udførselsdagen forstås den dato, på hvilken toldmyndighederne antager den udførselsangivelse, hvori det angives, at der vil blive ansøgt om restitution.

[...]

4. For at der kan ydes en restitution, skal det dokument, der anvendes ved udførslen, indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for beregningen af restitutionen [...]

[...]

7. Enhver, der udfører produkter, for hvilke der ansøges om eksportrestitution, er forpligtet til:

a) at indgive udførselsangivelsen til det toldsted, der har kompetencen med hensyn til det sted, hvor produkterne indlæsses med henblik på udførselstransporten

b) at give det pågældende toldsted underretning senest 24 timer inden indlæsningen, og at oplyse, hvor længe indlæsningen forventes at ville vare. [...]

[...]

Det kompetente toldsted skal kunne foretage fysisk kontrol og træffe de fornødne identifikationsforanstaltninger for transporten til det toldsted, hvor ladningen forlader Fællesskabets toldområde.

[...]«

5 Kommissionens forordning (EF) nr. 3122/94 af 20. december 1994 om fastlæggelse af kriterierne for risikoanalysen for så vidt angår landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitution (EFT L 330, s. 31), bestemmer i artikel 1:

»Formålet med risikoanalysen er at målrette den fysiske kontrol mod de varer, fysiske og juridiske personer samt sektorer, der frembyder den største risiko. Analysen identificerer risiciene og bestemmer risikoniveauet, så de varer, der skal kontrolleres fysisk, kan udvælges.

Når medlemsstaterne anvender risikoanalyse [...] kan de bl.a. anvende følgende kriterier ved udvælgelsen af udførselsangivelserne for de varer, der skal kontrolleres fysisk:

[...]

4) for eksportøren:

— omdømme og pålidelighed

— finansiel situation

— ny eksportør

— eksportforretninger, hvis økonomisk berettigelse ikke på forhånd kan forklares

— eksportørens tidligere tvistemål, især i forbindelse med svig

[...]«

6 Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter (EFT L 152, s. 1) bestemmer i artikel 24, stk. 1, andet afsnit, følgende:

»Uden at dette berører artikel 2, stk. 1, litra i), i forordning [...] nr. 800/1999, skal indehaveren eller eventuelt erhververen af licensen eller deres repræsentant, jf. artikel 5, stk. 2, i forordning [...] nr. 2913/92, udfærdige toldangivelsen.«

7 Toldkodeksens artikel 4, nr. 5), definerer begrebet »afgørelse« på følgende måde:

»afgørelse: enhver forvaltningsakt vedrørende toldforskrifter, hvorved der tages stilling til et konkret tilfælde, og som har retsvirkning for en eller flere personer, hvis identitet kendes eller kan fastslås; [...]«

8 Kodeksens artikel 5 bestemmer:

»1. På de betingelser, der er fastsat i artikel 64, stk. 2, [...] kan en person lade sig repræsentere over for toldmyndighederne med henblik på at foretage de handlinger og opfylde de formaliteter, der er fastsat i toldforskrifterne.

2. Repræsentationsforholdet kan være

— direkte, når repræsentanten handler i en anden persons navn og for anden persons regning

— indirekte, når repræsentanten handler i eget navn, men for en anden persons regning.

[...]

4. Repræsentanten skal erklære at handle på den persons vegne, der repræsenteres, angive, hvorvidt det drejer sig om direkte eller indirekte repræsentation, og være i besiddelse af en fuldmagt.

Den person, der ikke erklærer, at han handler i en anden persons navn eller for en anden persons regning, eller som erklærer, at han handler i en anden persons navn eller for en anden persons regning, uden at være i besiddelse af en fuldmagt, anses for at handle i eget navn og for egen regning.

[...]«

9 Toldkodeksens artikel 6 har følgende ordlyd:

»1. Når en person anmoder toldmyndighederne om en afgørelse om anvendelse af toldforskrifterne, skal han fremlægge alle de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for, at myndighederne kan træffe afgørelse.

2. Afgørelsen skal træffes og meddeles ansøgeren hurtigst muligt.

Når en anmodning om afgørelse fremsættes skriftligt, skal afgørelsen [...] meddeles ansøgeren skriftligt.

[...]«

10 Toldkodeksens artikel 10 bestemmer:

»[Toldkodeksens bestemmelser] anfægter ikke nationale regler, hvorefter en afgørelse ikke har virkning eller mister sin virkning af årsager, som ikke specifikt har med toldforskrifterne at gøre.«

11 Toldkodeksens artikel 68 har følgende ordlyd:

»Toldmyndighederne kan til verificering af de angivelser, som de har antaget, foretage:

a) en dokumentkontrol, som omfatter selve angivelsen og de vedlagte dokumenter. De kan i rimeligt omfang kræve, at klarereren fremlægger andre dokumenter, for at de kan verificere, at oplysningerne på angivelsen er rigtige

b) en undersøgelse af varerne, eventuelt ledsaget af en prøveudtagning med henblik på analyse eller dybtgående kontrol.«

12 Toldkodeksens artikel 73, stk. 1, bestemmer:

»[...] toldmyndighederne [frigiver] varerne, så snart oplysningerne i angivelsen er blevet verificeret eller godtaget uden verifikation [...]«

13 Kodeksens artikel 78, som har overskriften »Efterfølgende kontrol af angivelserne«, bestemmer:

»1. Toldmyndighederne kan uden videre eller efter anmodning fra klarereren foretage en revision af angivelsen efter varernes frigivelse.

[...]

3. Fremgår det af en revision af angivelsen eller af den efterfølgende kontrol, at de bestemmelser, der gælder for den pågældende toldprocedure, er blevet anvendt på grundlag af ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger, træffer toldmyndighederne under overholdelse af eventuelle gældende bestemmelser de nødvendige foranstaltninger til at få afklaret situationen under hensyntagen til de foreliggende nye oplysninger.«

Tysk ret

14 Bekendtgørelsen om eksportrestitutioner (Ausführerstattungsverordnung) af 24. maj 1996 (BGB1. 1996 I, s. 766), som ændret ved første ændringsbekendtgørelse af 27. juli 2000 (BGB1. 2000 I, s. 1235), bestemmer i § 15 med overskriften »Ansøger og ansøgning« følgende:

»Ansøgning om restitution [...] kan kun indgives af personer, som

1. [...] står opført i udførselsangivelsens rubrik 2, eller

2. har afgivet en betalingserklæring […]«

Tvisterne i hovedsagerne og de præjudicielle spørgsmål

Sag C-608/10

15 Südzucker anmeldte ved udførselsangivelse af 31. januar 2005 til Hauptzollamt Hailbronn sukker til eksport til Schweiz under forelæggelse af en til selskabet udstedt eksportlicens. Firmaet August Toepfer & Co. KG (herefter »Toepfer«) var angivet som »afsender/eksportør« i udførselsangivelsens rubrik 2. Südzucker henviste i sin anmodning om restitution af 26. april 2005 til, at Toepfer ved en fejl var angivet som eksportør i rubrik 2, og at det i realiteten var Südzucker og ikke Toepfer, der var eksportør af varen.

16 Hauptzollamt Hamburg-Jonas afslog ved afgørelse af 30. maj 2005 Südzuckers anmodning om eksportrestitution med den begrundelse, at en sådan anmodning i medfør af § 15 i bekendtgørelsen om eksportrestitutioner, som ændret, nævnt i denne doms præmis 14, alene kan indgives af den person, der er nævnt i rubrik 2 i udførselsangivelsen.

17 Südzucker påklagede administrativt afgørelserne, men fik ikke medhold, og anlagde derefter den 28. august 2007 sag ved den forelæggende ret med påstand om, at Hauptzollamt Hamburg-Jonas tilpligtes at tildele selskabet eksportrestitution i overensstemmelse med selskabets anmodning af 26. april 2005. Hauptzollamt Hamburg-Jonas nedlagde påstand om frifindelse.

18 Finanzgericht Hamburg har under disse omstændigheder besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Har indehaveren af en eksportlicens alene ret til eksportrestitution, når den pågældende er indført som eksportør i rubrik 2 i den udførselsangivelse, der er indgivet til det kompetente toldsted (artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 800/1999)?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

Tillader toldkodeksens artikel 78, stk. 1 og 3, en efterfølgende revision af udførselsangivelsen med henblik på at ændre eksportøren i rubrik 2 i udførselsangivelsen, og er toldmyndighederne i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede forpligtede til at afklare situationen og yde eksportøren eksportrestitution?

3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende:

Kan toldmyndighederne afklare situationen som omhandlet i toldkodeksens artikel 78, stk. 3, umiddelbart på den måde, at eksportøren, uden at det forinden er nødvendigt at foretage berigtigelse af udførselsangivelsen, tildeles eksportrestitution?«

Sag C-10/11

19 WEGO henførte i februar og marts 1993 i alt 956 kartoner frossent oksekød under toldoplagsproceduren med henblik på en eksportrestitution med det – ikke-bindende – mål at udføre varerne til Ægypten. I overensstemmelse med anmodningen udbetalte Hauptzollamt Hamburg-Jonas ved afgørelser af 26. marts og 1. april 1993 et beløb på i alt 92 764,85 DEM som forudbetaling af en eksportrestitution.

20 Den 7. april 1993 angav selskabet IKS Versmold, Versmold (Tyskland), på vegne af WEGO og for dennes regning 833 kartoner frossent oksekød fra den ovennævnte beholdning under fremlæggelse af kontroleksemplar T5 hos Hauptzollamt Bielefeld med henblik på udførsel til Irak. I denne formular var Westfleisch Vieh- und Fleischzentrale Westfalen eG (herefter »Westfleisch«), Münster (Tyskland), angivet som »afsender/eksportør«. Westfleisch var indehaver af en eksporttilladelse vedrørende eksport af kød til Irak. Hauptzollamt Bielefeld fortoldede de angivne varer i overensstemmelse med anmodningen. Den 8. april 1993 blev varerne udført.

21 Ved skrivelse af 8. marts 1994 til Hauptzollamt Hamburg-Jonas via Hauptzollamt Bielefeld meddelte Westfleisch, at selskabet havde begået en fejl ved udfyldelsen af rubrik 2 i denne formular, og at WEGO rettelig skulle have været anført i denne rubrik. Hauptzollamt Bielefeld anerkendte berigtigelsen den 9. marts 1994, hvilket imidlertid ikke straks blev meddelt WEGO. Derefter frigav Hauptzollamt Hamburg-Jonas de af WEGO stillede sikkerheder den 17. marts 1994.

22 Ved afgørelse af 10. december 1997 krævede Hauptzollamt Hamburg-Jonas den omhandlede eksportrestitution tilbage, og ved afgørelse af 27. august 2008 afslog det WEGO's klage over tilbagesøgningsafgørelsen. Det anførte, at alene den, der ved navns nævnelse er indført som eksportør i rubrik 2 i udførselsangivelsen, har ret til eksportrestitution. Hauptzollamt Bielefelds efterfølgende berigtigelse ændrer intet herved, idet restitutionsmyndigheden ikke er bundet af den af udførselstoldstedet foretagne berigtigelse.

23 WEGO anlagde den 29. september 2008 sag ved den forelæggende ret med påstand om annullation af tilbagesøgningsafgørelsen. Hauptzollamt Hamburg-Jonas nedlagde påstand om frifindelse.

24 På denne baggrund har Finanzgericht Hamburg besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er det [hovedtoldsted], der er ansvarlig for udbetaling af eksportrestitution, bundet af den af udførselstoldstedet gennemførte efterfølgende berigtigelse af indførslen i rubrik 2 i udførselsangivelsen eller kontroleksemplar T5?«

Sag C-23/11

25 Ved betalingsangivelse af 8. november 2001 henførte Moksel gennem Nordfrost Kühl- und Lagerhaus GmbH & Co. KG (herefter »Nordfrost«), Tyskland, hos Hauptzollamt Itzehoe i alt 546 kartoner frossent oksekød under toldoplagsproceduren med henblik på en eksportrestitution med det mål at udføre varerne til Rusland. I overensstemmelse med anmodningen udbetalte Hauptzollamt Hamburg-Jonas ved afgørelse af 11. februar 2002 et beløb på i alt 9 840,95 EUR til Moksel som forudbetaling af en eksportrestitution.

26 Den 27. december 2001 angav Nordfrost på vegne af Fleischkontor Moksel GmbH (herefter »Moksel-Regensburg«), Ratisbonne (Tyskland), og for dennes regning, hos Hauptzollamt Itzehoe 544 kartoner frossent oksekød til udførsel til Rusland. I rubrik 40 i udførselsangivelsen med overskriften »Summarisk angivelse/Forudgående dokument« henvises til Moksels henførsel under toldoplagsproceduren med henblik på en eksportrestitution, og i rubrik 2 i udførselsangivelsen er Moksel-Regensburg anført som eksportør. I angivelsens rubrik 44, som har overskriften »Supplerende oplysninger/Vedlagte dokumenter/Certifikater og bevillinger«, er angivet en eksportlicens, som Moksel er indehaver af. Hauptzollamt Itzehoe antog udførselsangivelsen, og varerne blev udført den 12. januar 2002.

27 Med skrivelse af 1. juli 2002 henvendte Nordfrost sig til Hauptzollamt Itzehoe og oplyste, at henvisningen til henførelsen under toldoplagsproceduren i Moksels navn med henblik på eksportrestitution var blevet indført ved en fejl i udførselsangivelsen. Det anførtes heri, at tilgangen var tilført oplaget i Moksels navn og skulle have været fraført oplaget på samme måde. Hauptzollamt Itzehoe bekræftede den 4. juli 2002 denne »berigtigelse« af udførselsangivelsen og fremsendte samme dato en »berigtigelse af udførselsangivelsen« til Hauptzollamt Hamburg-Jonas, hvoraf bl.a. fremgår: »Berigtigelse: Der henvises til berigtigelsesskrivelse fra Nordfrost […] af 1. juli 2002.«

28 Hauptzollamt Hamburg-Jonas krævede ved afgørelse af 6. januar 2003 den forudbetalte eksportrestitution tilbagebetalt af Moksel med et tillæg på 15%, i alt 11 273,84 EUR, idet Moksel med hensyn til de varer, som virksomheden havde henført under toldoplagsproceduren, ikke havde leveret dokumentation i form af en udførselsangivelse for, at disse varer havde forladt Den Europæiske Unions toldområde. Den omhandlede udførselsangivelse kunne ikke anerkendes som dokumentation for udførslen, da denne blev afgivet i Moksel-Regensburgs navn.

29 Moksel har efter forgæves at have ført en klagesag anlagt retssag ved den forelæggende ret. Hauptzollamt Hamburg-Jonas har nedlagt påstand om frifindelse.

30 Finanzgericht Hamburg har under disse omstændigheder besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Har indehaveren af en eksportlicens alene ret til eksportrestitution, når den pågældende er indført som eksportør i rubrik 2 i den udførselsangivelse, der er indgivet til det kompetente toldsted (artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 800/1999)?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

Er det [hovedtoldsted], som er ansvarlig for udbetaling af eksportrestitution, bundet af den af udførselstoldstedet gennemførte efterfølgende berigtigelse af indførslen i rubrik 2 i udførselsangivelsen?

3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende:

Kan den myndighed, der er ansvarlig for restitutionen, i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede tage indførslen i rubrik 2 i udførselsangivelsen bogstavelig og afslå anmodningen om eksportrestitution under henvisning til, at restitutionsansøgeren ikke er eksportør af de varer, der anmodes om restitution for, eller er den nævnte myndighed forpligtet til at rette henvendelse til restitutionsansøgeren og i givet fald ex officio korrigere indførslen i rubrik 2, når der er uoverensstemmelse mellem den i rubrik 2 i udførselsangivelsen angivne eksportør og det forudgående dokument, der henvises til i rubrik 40, og/eller indehaveren af den i rubrik 44 anførte eksportlicens?«

31 Ved kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10. marts 2011 er sagerne C-608/10, C-10/11 og C-23/11 blevet forenet med henblik på den skriftlige og den mundtlige forhandling samt domsafsigelsen.

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål i sag C-608/10 og sag C-23/11

32 Med det første spørgsmål i sag C-608/10 og sag C-23/11, som er affattet identisk, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 800/1999 skal fortolkes således, at indehaveren af en eksportlicens alene har ret til eksportrestitution, når den pågældende er indført som eksportør i rubrik 2 i den udførselsangivelse, der er indgivet til det kompetente toldsted.

33 For at der kan gives et fyldestgørende svar på disse spørgsmål, skal det først afklares, hvilken erhvervsdrivende der skal betragtes som værende »eksportør« i forordning nr. 800/1999's forstand. Derefter skal det vurderes, om det er relevant, hvorvidt navnet på den således identificerede eksportør er nævnt som sådan i udførselsangivelsen eller ej.

34 Hvad for det første angår begrebet »eksportør« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordning nr. 800/1999, bemærkes, at denne er defineret i forordningens artikel 2, stk. 1, litra i), som værende »den fysiske eller juridiske person, der har ret til restitutionen«. I henhold til fast retspraksis skal denne definition, som ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes ret, fortolkes selvstændigt (jf. i denne retning bl.a. dom af 6.3.2008, sag C-98/07, Nordania Finans og BG Factoring, Sml. I, s.1281, præmis 17 og den deri nævnte retspraksis).

35 Artikel 2, stk. 1, litra i), i forordning nr. 800/1999 bestemmer endvidere, at »[h]vis der skal eller kan anvendes en eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen, har ihændehaveren [af licensen] ret til restitutionen«, og at »eksportøren i toldmæssig betydning kan være en anden end eksportøren i [forordning nr. 800/1999's] betydning«.

36 Det følger heraf, at spørgsmålet om, hvorvidt en person skal betragtes som eksportør i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordning nr. 800/1999, ikke afhænger af, om personen er indført i en bestemt rubrik i udførselsangivelsen eller ej. Sagt på en anden måde, skal den person, der har ret til

eksportrestitution, dvs. i givet fald indehaveren af eksportlicensen, betragtes som værende »eksportør« i den pågældende forordnings forstand, selv om det er navnet på en anden person, der er indført i den pågældende rubrik, som det ses at være tilfældet i hovedsagerne.

37 For at kunne anmode om udbetaling af eksportrestitution er eksportøren for det andet i henhold til artikel 5, stk. 7, litra a), i forordning nr. 800/1999 ligeledes forpligtet til at »indgive udførselsangivelsen til det toldsted, der har kompetencen med hensyn til det sted, hvor produkterne indlæsses med henblik på udførselstransporten«. Artikel 24, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 1291/2000 bestemmer i øvrigt udtrykkeligt, at »[u]den at dette berører artikel 2, stk. 1, litra i), i forordning [...] nr. 800/1999, skal indehaveren eller eventuelt erhververen af licensen eller deres repræsentant, jf. [toldkodeksens] artikel 5, stk. 2, [...] udfærdige toldangivelsen«.

38 Udførselsangivelsen, hvori det i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 800/1999 er anført, at der vil blive ansøgt om eksportrestitution, skal således indgives af eksportøren selv eller dennes repræsentant, jf. toldkodeksens artikel 5, stk. 2. I sidstnævnte tilfælde skal repræsentanten i henhold til bestemmelsens stk. 4 erklære at handle på den persons vegne, der repræsenteres.

39 Denne forpligtelse tilsigter bl.a. at sikre, at toldmyndighederne kan foretage en relevant risikoanalyse, når de i hvert enkelt tilfælde beslutter, om de skal foretage en fysisk kontrol af de varer, der er angivet til udførsel. Denne analyse vedrører i henhold til artikel 1 i forordning nr. 3122/94 særligt eksportøren. For at sikre den effektive virkning af den omhandlede lovgivning og for ikke at omgå en sådan risikoanalyse er det afgørende, at toldmyndighederne er bekendt med eksportørens sande identitet på tidspunktet for antagelsen af udførselsangivelsen.

40 Det følger heraf, at eksportøren i den betydning, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, stk. 1, litra i), i forordning nr. 800/1999, skal være klart identificeret ved hjælp af udførselsangivelsen, i den forstand, at eksportørens navn skal være indført i den hertil beregnede rubrik. Hvis den egentlige eksportør ikke er nævnt i denne rubrik, kan han i princippet ikke anmode om udbetaling af eksportrestitution.

41 Det skal i denne forbindelse tilføjes, at toldmyndighederne ikke er forpligtede til at undersøge endsige fortolke en udførselsangivelse for at sikre sig, at det ikke fremgår af samtlige oplysninger i angivelsen, særligt af identiteten på indehaveren af eksportlicensen, at den person, der er nævnt som eksportør i den pågældende angivelse, ikke er nævnt ved en fejl.

42 Det fremgår således af toldkodeksens artikel 68, sammenholdt med kodeksens artikel 73, stk. 1, at toldmyndighederne ikke er forpligtede til at verificere oplysningerne i en angivelse. Som Hauptzollamt Hamburg-Jonas i øvrigt med rette har fremhævet, har eksporten af varer med eksportrestitution et enormt omfang. På det tidspunkt, hvor toldmyndighederne reelt analyserer den risiko, der er forbundet med et givet eksporttilfælde, dvs. når de bliver underrettet om påbegyndelsen af indlæsningen i henhold til artikel 5, stk. 7, litra b), i forordning nr. 800/1999, råder de således almindeligvis endnu ikke over alle sagens akter og skal foretage deres risikoanalyse meget hurtigt. Under disse omstændigheder kan det ikke fastslås, at toldmyndighederne er forpligtede til at foretage en tilbundsgående undersøgelse af oplysningerne i en udførselsangivelse for i givet fald at opdage mulige modsigelser mellem disse oplysninger.

43 I modsætning til, hvad Südzucker og WEGO har gjort gældende under retsmødet, skaber artikel 5, stk. 7, litra a), i forordning nr. 800/1999 og artikel 24, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 1291/2000, som tilsigter at sikre effektiviteten af toldmyndighedernes fysiske kontroller, ikke kun »sekundære« forpligtelser, hvis tilsidesættelse alene medfører mindre alvorlige sanktioner end dem, der er fastsat for tilfælde af tilsidesættelse af en hovedforpligtelse. Det følger derimod af fast retspraksis, at disse kontroller er nødvendige, for at formålene med EU-lovgivningen på området for eksportrestitutioner kan opfyldes (jf. i denne retning dom af 19.3.2009, sag C-77/08, Dachsberger & Söhne, Sml. I, s. 2097, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis).

44 Henset til ovenstående bemærkninger skal det første spørgsmål i sag C-608/10 og sag C-23/11 besvares med, at artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 800/1999 skal fortolkes således, at indehaveren af en eksportlicens i princippet alene har ret til eksportrestitution, når den pågældende er indført som eksportør i rubrik 2 i den udførselsangivelse, der er indgivet til det kompetente toldsted.

Det andet spørgsmål i sag C-608/10

45 Med det andet spørgsmål i sag C-608/10 ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om toldkodeksens artikel 78, stk. 1 og 3, skal fortolkes således, at den tillader en efterfølgende revision af udførselsangivelsen for restitution med henblik på at ændre navnet på eksportøren i den dertil beregnede rubrik, og at toldmyndighederne i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede er forpligtede til at afklare situationen og yde eksportøren eksportrestitution.

46 Det skal i denne forbindelse for det første bemærkes, at forordning nr. 800/1999 ikke indeholder nogen bestemmelse vedrørende muligheden for at foretage en efterfølgende revision af en udførselsangivelse, dvs. efter varernes frigivelse. Domstolen har imidlertid allerede fastslået, at udførsel i denne forordnings forstand er en toldprocedure, og at toldkodeksens almindelige bestemmelser i det væsentlige finder anvendelse på alle udførselsangivelser vedrørende varer, som giver anledning til eksportrestitution, med forbehold af særlige bestemmelser (jf. dom af 7.9.2006, sag C-353/04, Nowaco Germany, Sml. I, s. 7357, præmis 45-47). Den bestemmelse, der skal finde anvendelse på de faktiske omstændigheder i hovedsagen, er således toldkodeksens artikel 78 vedrørende efterfølgende kontrol med angivelserne.

47 Hvad for det andet angår denne bestemmelses rækkevidde har Domstolen allerede præciseret, at logikken i denne bestemmelse er at bringe toldproceduren i overensstemmelse med den faktiske situation (dom af 14.1.2010, forenede sager C-430/08 og C-431/08, Terex Equipment m.fl., Sml. I, s. 321, præmis 56). Bestemmelsen sondrer i øvrigt ikke mellem fejl eller undladelser, der kan rettes, og andre, der ikke kan rettes (jf. dom af 20.10.2005, sag C-468/03, Overland Footwear, Sml. I, s. 8937, præmis 63). Det følger heraf, at toldkodeksens artikel 78, stk. 3, i princippet tillader en revision af udførselsangivelsen med henblik på at rette navnet på eksportøren i dennes rubrik 2.

48 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt toldmyndighederne ikke alene er beføjede til at afklare situationen og tildele eksportøren den anmodede eksportrestitution, men ligeledes er forpligtede til at gøre dette, har Domstolen allerede fastslået, at når klarereren anmoder om en revision af hans angivelse, skal hans anmodning behandles af toldmyndighederne i det mindste for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt der er anledning til at foretage denne revision eller ej, og at gennemførelsen af den revision, som klarereren anmoder om, således er underlagt toldmyndighedernes vurdering såvel for så vidt angår dens princip som dens resultat (jf. dommen i sagen Terex Equipment m.fl., præmis 58 og den deri nævnte retspraksis). Myndighederne har således vide skønsbeføjelser.

49 Domstolen har ligeledes præciseret, at toldmyndighederne inden for rammerne af denne første bedømmelse navnlig skal tage hensyn til muligheden for at efterprøve oplysningerne i den angivelse, der skal revideres, og i anmodningen om revision. Såfremt det principielt er muligt at foretage en revision, skal toldmyndighederne enten afslå klarererens anmodning ved en begrundet afgørelse eller foretage den ønskede revision (jf. dommen i sagen Terex Equipment m.fl., præmis 59 og 60 og den deri nævnte retspraksis).

50 Det skal imidlertid i denne forbindelse tilføjes, at den omstændighed, at varerne på det tidspunkt, hvor anmodningen om en revision af udførselsangivelsen indgives, allerede har forladt Unionens toldområde, og en fysisk kontrol af disse varer før deres udførsel derfor er umuliggjort, ikke i sig selv gør det muligt at fastslå, at det ikke er muligt at foretage en revision af den omhandlede angivelse. Selv om det i princippet er afgørende for at nå målene med EU-lovgivningen på området for eksportrestitution, at den fysiske kontrol gennemføres på et vareparti, der udføres uden for Unionen,

således som det er fastslået i denne doms præmis 43, forhindrer den manglende gennemførelse af denne kontrol i et konkret tilfælde ikke nødvendigvis, at disse mål trods alt kan nås, henset til sagens særlige omstændigheder.

51 Domstolen har således fastslået, at såfremt revisionen af en udførselsangivelse viser, at formålene med den pågældende toldprocedure ikke er blevet bragt i fare, navnlig fordi de varer, der er omfattet af nævnte toldprocedure, faktisk blev udført, hvilket det påhviler ansøgeren at godtgøre, skal toldmyndighederne i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 78, stk. 3, træffe de nødvendige foranstaltninger til at få afklaret situationen under hensyntagen til de foreliggende nye oplysninger, selv hvis klarereren ved sin adfærd direkte har påvirket toldmyndighedernes mulighed for at gennemføre kontrollen (jf. i denne retning dommen i sagen Terex Equipment m.fl., præmis 46 og 62).

52 Det andet spørgsmål i sag C-608/10 skal således besvares med, at toldkodeksens artikel 78, stk. 1 og 3, skal fortolkes således, at den tillader en efterfølgende revision af udførselsangivelsen for restitution med henblik på at ændre navnet på eksportøren i den dertil beregnede rubrik, og at toldmyndighederne er forpligtede til:

— for det første at undersøge, om det er muligt at foretage en revision af den omhandlede angivelse, for så vidt som bl.a. formålene med de EU-retlige bestemmelser på området for eksportrestitution ikke er blevet bragt i fare, og de omhandlede varer faktisk er blevet udført, hvilket det påhviler ansøgeren at godtgøre, og

— for det andet i givet fald at træffe de nødvendige foranstaltninger til at få afklaret situationen under hensyntagen til de foreliggende nye oplysninger.

Det tredje spørgsmål i sag C-608/10

53 Med det tredje spørgsmål i sag C-608/10 ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 800/1999 og de EU-retlige toldbestemmelser skal fortolkes således, at toldmyndighederne i et tilfælde som det i hovedsagen foreliggende, hvor indehaveren af eksportlicensen ikke er indført som eksportør i rubrik 2 i udførselsangivelsen, kan tildele denne indehaver eksportrestitution uden forudgående berigtigelse af udførselsangivelsen.

54 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at eksportøren – som det fremgår af denne doms præmis 40 – i princippet ikke kan kræve udbetaling af eksportrestitution, hvis han ikke er indført i den dertil beregnede rubrik i udførselsangivelsen. Som det imidlertid er fastslået i denne doms præmis 52, kan de kompetente toldmyndigheder berigtige en udførselsangivelse selv efter varernes frigivelse for så vidt angår eksportøren i tilfælde, hvor det bl.a. fremgår, at formålene med de EU-retlige bestemmelser på området for eksportrestitution ikke er blevet bragt i fare.

55 Som Europa-Kommissionen med rette har fremhævet, er det nødvendigt, at toldmyndighedernes udøvelse af dette skøn faktisk udmønter sig i en berigtigelse af udførselsangivelsen. En sådan udtrykkelig berigtigelse kræves for at sikre, at toldproceduren forløber gennemsigtigt og i god og behørig form. Denne konklusion fremgår endvidere i det mindste indirekte af Domstolens praksis (jf. i denne retning dom af 21.1.1999, sag C-54/95, Tyskland mod Kommissionen, Sml. I, s. 35, præmis 77, og kendelse af 30.4.2004, sag C-446/02, Gouralnik, Sml. I, s. 5841, præmis 36).

56 Det tredje spørgsmål i sag C-608/10 skal således besvares med, at artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 800/1999 og de EU-retlige toldbestemmelser skal fortolkes således, at toldmyndighederne i et tilfælde som det i denne sag foreliggende, hvor indehaveren af en eksportlicens ikke er indført som eksportør i rubrik 2 i udførselsangivelsen, ikke kan tildele denne indehaver eksportrestitution uden forudgående berigtigelse af udførselsangivelsen.

Det eneste spørgsmål i sag C-10/11 og det andet spørgsmål i sag C-23/11

57 Med det eneste spørgsmål i sag C-10/11 og det andet spørgsmål i sag C-23/11 ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om de EU-retlige toldbestemmelser skal fortolkes således, at det toldsted, som er ansvarlig for udbetaling af eksportrestitution, er bundet af den af udførselstoldstedet gennemførte efterfølgende berigtigelse af indførslen i rubrik 2 i udførselsangivelsen eller i kontroleksemplar T5.

58 Som det fremgår af forelæggelsesafgørelserne er det særligt spørgsmålet om, hvorvidt de omhandlede berigtigelser er blevet behørigt meddelt til parterne, der er omtvistet i hovedsagerne. Den forelæggende ret har endvidere rejst spørgsmålet om, hvorvidt berigtigelserne udgør »afgørelser« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i toldkodeksens artikel 4, nr. 5), som kan binde det kompetente hovedtoldsted til at gennemføre udbetalingen af eksportrestitution.

59 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at hverken forordning nr. 800/1999 eller for så vidt angår sag C-10/11 dennes forgænger, Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 351, s. 1), eller toldkodeksen indeholder en udtømmende regulering for så vidt angår de materielle og formelle betingelser, som en afgørelse skal opfylde for at have retsvirkninger.

60 Hvad angår toldkodeksen definerer denne begrebet »afgørelser« i artikel 4, nr. 5), som værende »enhver forvaltningsakt vedrørende toldforskrifter, hvorved der tages stilling til et konkret tilfælde, og som har retsvirkning for en eller flere personer, hvis identitet kendes eller kan fastslås«. På det formelle plan bestemmer toldkodeksens artikel 6, stk. 2, andet afsnit, bl.a., at en afgørelse skal meddeles ansøgeren skriftligt, når anmodningen om afgørelse – som det er tilfældet i hovedsagerne – er fremsat skriftligt.

61 Toldkodeksens artikel 6, stk. 2, indeholder imidlertid hverken nogen bestemmelser om fremgangsmåden for meddelelsen eller mere konkret fremgangsmåden for fremsendelsen af den skriftlige afgørelse til ansøgeren eller særligt om spørgsmålet om, hvorvidt en afgørelse, som ikke er blevet meddelt ansøgeren på behørig vis, af denne grund er uden retsvirkninger.

62 Toldkodeksens artikel 10 bestemmer i øvrigt udtrykkeligt, at bestemmelserne i denne kodeks om annullering, tilbagekaldelse eller ændring af afgørelser, som er gunstige for den pågældende, »[ikke] anfægter [...] nationale regler, hvorefter en afgørelse ikke har virkning eller mister sin virkning af årsager, som ikke specifikt har med toldforskrifterne at gøre«. Det er følgelig i henhold til princippet om medlemsstaterne processuelle autonomi medlemsstaterne, der har kompetence til at regulere disse aspekter af proceduren. Medlemsstaterne skal imidlertid sikre, at disse bestemmelser ikke er mindre gunstige end dem, der gælder for tilsvarende interne forhold (ækvivalensprincippet), og de må heller ikke i praksis gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der tillægges i henhold til Unionens retsorden (effektivitetsprincippet) (jf. i denne retning bl.a. dom af 28.6.2007, sag C-1/06, Bonn Fleisch, Sml. I, s. 5609, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis).

63 I et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor disse berigtigelser ikke eller i det mindste ikke direkte er blevet meddelt ansøgerne, henhører spørgsmålet om, hvorvidt disse afgørelser udgør »afgørelser« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i toldkodeksens artikel 4, nr. 5), som har retsvirkninger, eller ej, under national ret. Denne vurdering tilkommer det således den nationale ret at foretage.

64 Det er alene i tilfælde, hvor det viser sig, at berigtigelserne er behørigt vedtaget og har retsvirkninger – idet der ses bort fra de berørtes mulighed for at anlægge sager til prøvelse af disse afgørelser – at der opstår et spørgsmål om, hvorvidt de binder det toldsted, som er ansvarlig for udbetaling af eksportrestitution.

65 Det fremgår imidlertid af forelæggelsesafgørelserne i sag C-10/11 og sag C-23/11, at den tvivl, som den nationale ret har rejst i denne forbindelse, kun vedrører tilfælde, hvor udførselstoldstedets berigtigelser er behæftet med en særligt alvorlig og åbenbar fejl, mens det hovedtoldsted, som er ansvarlig for at udbetale eksportrestitution, er bundet af disse afgørelser, hvis der ikke foreligger en sådan fejl.

66 Som det fremgår af besvarelsen af det andet spørgsmål i sag C-608/10, er udførselstoldstederne i et tilfælde som det i hovedsagerne omhandlede i princippet beføjede til at anvende toldkodeksens artikel 78, stk. 1 og 3, og verificere en udførselsangivelse for at rette navnet på eksportøren heri. De betragtninger, der gav anledning til denne besvarelse, kan i øvrigt overføres fuldstændigt på verificeringen og berigtigelsen af et kontroleksemplar T5, når dette – som det er tilfældet i sag C-10/11 – anvendes som udførselsangivelse med henblik på eksportrestitution. De omhandlede berigtigelser ses således ikke i lyset heraf at være behæftet med en fejl endsige en alvorlig og åbenbar fejl.

67 Henset til ovenstående bemærkninger skal det eneste spørgsmål i sag C-10/11 og det andet spørgsmål i sag C-23/11 besvares med, at i et tilfælde som det i disse sager omhandlede skal de EU-retlige toldbestemmelser fortolkes således, at det toldsted, som er ansvarlig for udbetaling af eksportrestitution, er bundet af den af udførselstoldstedet gennemførte efterfølgende berigtigelse af indførslen i rubrik 2 i udførselsangivelsen eller i givet fald i kontroleksemplar T5, hvis berigtigelsen opfylder alle de formelle og materielle betingelser for en »afgørelse« i henhold til såvel toldkodeksens artikel 4, nr. 5), som de relevante bestemmelser i den pågældende nationale ret. Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om disse betingelser er opfyldt i hovedsagerne.

Det tredje spørgsmål i sag C-23/11

68 Med det tredje spørgsmål i sag C-23/11 ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 800/1999 og de EU-retlige toldbestemmelser skal fortolkes således, at det toldsted, der er ansvarlig for udbetaling af eksportrestitution, i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, og i tilfælde af, at det i henhold til national ret ikke er bundet af udførselstoldstedets berigtigelse, kan tage indførslen i rubrik 2 i udførselsangivelsen bogstavelig og afslå anmodningen om eksportrestitution under henvisning til, at restitutionsansøgeren ikke er eksportør af de varer, der anmodes om restitution for. Den forelæggende ret ønsker endvidere oplyst, om det nævnte toldsted er forpligtet til at rette henvendelse til restitutionsansøgeren, når der er uoverensstemmelse mellem den i rubrik 2 i udførselsangivelsen angivne eksportør og det forudgående dokument, der henvises til i angivelsens rubrik 40, og/eller indehaveren af den i angivelsens rubrik 44 anførte eksportlicens. Endelig ønsker den forelæggende ret oplyst, om toldstedet i givet fald ex officio skal korrigere indførslen i rubrik 2 i udførselsangivelsen.

69 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det, som det er anført i denne doms præmis 64, i hovedsagerne alene er i tilfælde, hvor de af udførselstoldstedet foretagne berigtigelser ikke udgør behørige afgørelser, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, at de ikke binder det toldsted, der er ansvarlig for udbetaling af eksportrestitution.

70 I dette sidstnævnte tilfælde skal det bemærkes, at toldmyndighederne ikke har besvaret Moksels anmodning om berigtigelse. Det fremgår imidlertid af toldkodeksens artikel 6, stk. 2, og af præmis 50 i Overland Footwear-dommen, at disse myndigheder er forpligtede til enten at afslå en sådan anmodning ved en begrundet afgørelse eller at foretage den ønskede berigtigelse »hurtigst muligt«.

71 I denne forbindelse er toldmyndighederne, som det fremgår af denne doms præmis 52, forpligtede til for det første at undersøge, om formålene med de EU-retlige bestemmelser på området for eksportrestitution ikke er blevet bragt i fare, og om de omhandlede varer faktisk er blevet udført, og for det andet i givet fald at træffe de nødvendige foranstaltninger til at få afklaret situationen under hensyntagen til de foreliggende nye oplysninger.

72 Det toldsted, der er ansvarlig for udbetaling af eksportrestitution, kan følgelig i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, og i tilfælde af, at det ikke er bundet af udførselstoldstedets berigtigelse, alene tage indførslen – i givet fald berigtiget – i rubrik 2 i udførselsangivelsen bogstavelig, efter at den på behørig vis har taget stilling til den anmodning om berigtigelse, som Moksel har indgivet.

73 Hvad endelig angår spørgsmålet om, hvilken toldmyndighed der konkret er kompetent til at træffe afgørelse om den anmodning om berigtigelse, der er indgivet af Moksel, skal det bemærkes, at dette spørgsmål alene henhører under national ret.

74 Hvis Hauptzollamt Hamburg-Jonas i det foreliggende tilfælde er beføjet i henhold til tysk ret til at foretage verificeringen af udførselsangivelsen og i givet fald berigtigelsen heraf, er det reelt forpligtet til at træffe afgørelse herom, idet det skal tage hensyn til de i denne doms præmis 45-52 anførte bemærkninger, og det skal meddele sin afgørelse skriftligt til klarereren hurtigst muligt.

75 Hvis derimod Hauptzollamt Hamburg-Jonas ikke har kompetence til at foretage denne verificering, er det udførselstoldstedet, der skal foretage den. Spørgsmålet om, hvorvidt denne toldmyndighed er bundet af sin egen tidligere adfærd, dvs. den berigtigelse af navnet på eksportøren, som toldstedet har foretaget uden at have meddelt en skriftlig afgørelse, henhører under intern tysk ret.

76 Henset til ovenstående bemærkninger skal det tredje spørgsmål i sag C-23/11 besvares med, at artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 800/1999 og de EU-retlige toldbestemmelser skal fortolkes således, at det toldsted, der er ansvarlig for udbetaling af eksportrestitution, ikke i et tilfælde som det i denne sag omhandlede, og i tilfælde af, at det i henhold til national ret ikke er bundet af udførselstoldstedets berigtigelse, kan tage indførslen i rubrik 2 i udførselsangivelsen bogstavelig og afslå anmodningen om eksportrestitution under henvisning til, at restitutionsansøgeren ikke er eksportør af de varer, der anmodes om restitution for. I tilfælde, hvor det kompetente toldsted derimod har efterkommet anmodningen om berigtigelse og behørigt har berigtiget navnet på eksportøren, er det toldsted, der er ansvarlig for udbetaling af eksportrestitution, bundet af denne afgørelse.

Sagsomkostningerne

77 Da sagens behandling i forhold til hovedsagernes parter udgør et led i de sager, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

1) **Artikel 5, stk. 7, i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 90/2001 af 17. januar 2001, skal fortolkes således, at indehaveren af en eksportlicens i princippet alene har ret til eksportrestitution, når den pågældende er indført som eksportør i rubrik 2 i den udførselsangivelse, der er indgivet til det kompetente toldsted.**

2) Artikel 78, stk. 1 og 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks skal fortolkes således, at den tillader en efterfølgende revision af udførselsangivelsen for restitution med henblik på at ændre navnet på eksportøren i den dertil beregnede rubrik, og at toldmyndighederne er forpligtede til:

— for det første at undersøge, om det er muligt at foretage en revision af den omhandlede angivelse, for så vidt som bl.a. formålene med de EU-retlige bestemmelser på området for eksportrestitution ikke er blevet bragt i fare, og de omhandlede varer faktisk er blevet udført, hvilket det påhviler ansøgeren at godtgøre, og

— for det andet i givet fald at træffe de nødvendige foranstaltninger til at få afklaret situationen under hensyntagen til de foreliggende nye oplysninger.

3) Artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 800/1999, som ændret ved forordning nr. 90/2001, og de EU-retlige toldbestemmelser skal fortolkes således, at toldmyndighederne i et tilfælde som det i sag C-608/10 foreliggende, hvor indehaveren af en eksportlicens ikke er indført som eksportør i rubrik 2 i udførselsangivelsen, ikke kan tildele denne indehaver eksportrestitution uden forudgående berigtigelse af udførselsangivelsen.

4) I tilfælde som de i sag C-10/11 og sag C-23/11 omhandlede skal de EU-retlige toldbestemmelser fortolkes således, at det toldsted, som er ansvarlig for udbetaling af eksportrestitution, er bundet af den af udførselstoldstedet gennemførte efterfølgende berigtigelse af indførslen i rubrik 2 i udførselsangivelsen eller i givet fald i kontroleksemplar T5, hvis berigtigelsen opfylder alle de formelle og materielle betingelser for en »afgørelse« i henhold til såvel artikel 4, nr. 5), i forordning nr. 2913/92 som de relevante bestemmelser i den pågældende nationale ret. Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om disse betingelser er opfyldt i hovedsagerne.

5) Artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 800/1999, som ændret ved forordning nr. 90/2001, og de EU-retlige toldbestemmelser skal fortolkes således, at det toldsted, der er ansvarlig for udbetaling af eksportrestitution, ikke i et tilfælde som det i sag C-23/11 omhandlede, og i tilfælde af, at det i henhold til national ret ikke er bundet af udførselstoldstedets berigtigelse, kan tage indførslen i rubrik 2 i udførselsangivelsen bogstavelig og afslå anmodningen om eksportrestitution under henvisning til, at restitutionsansøgeren ikke er eksportør af de varer, der anmodes om restitution for. I tilfælde, hvor det kompetente toldsted derimod har efterkommet anmodningen om berigtigelse og behørigt har berigtiget navnet på eksportøren, er det toldsted, der er ansvarlig for udbetaling af eksportrestitution, bundet af denne afgørelse.

Underskrifter